

Každá trampota má svou mez

Jiří Korn

Jedno kalné ráno, které zaspal měl jsem spíš,
Ležel v schránce dopis jenž tvou vůni měl.
A v tom listě bylo psáno, že mě navždy opouštíš,
A já zemřít a skončit s vším v tu chvíli chtěl.
Šel kolem chlapec s bílou hůlkou, schod za schůdkem stoupal výš,
A můj vlastní kříž menší byl, než se zdál.

R: Každá trampota má svou mez,
Kdeže nářky tvé jsou dnes,
Vždycky důvod máš žít dál
Každá trampota má svou mez,
Kdeže nářky tvé jsou dnes,
Vždycky důvod máš žít dál

Pak dva, tři šťastné pátky, a pak dlouhý nezájem,
To byl čistý zisk z mé cesty s ním,
Nač film vracet zpátky když v něm dnes už nehrajem,
Vždyť jsou na tom mnozí hůř, já vím.
Už je to vlastně všechno dávno, staré rány vodnes čas
Prostě každý z nás stal se tím, čím se stal.

R:

Haló, ty mé Dřív, chceš mě sát dát jak klíště,
Já však mám své Příště, oželím, co bývalý den vzal,
Dávná Dávna, smysl nemá vracet vás,
Vím, že má Teď jsou správná, čas všechna "Tenkrát" odepsal.

R: (2x)